

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka, v právní věci **P.B., zastoupeného JUDr. Oldřichem Heinem, bytem Kollárova 6, 321 21 Plzeň**, proti **žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem v Plzni Škroupova 18, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. ledna 2010 č.j. DSH/12768/09,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni osobně dne 3.2.2010, se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 31.8.2009, č.j. REG/19958/09/10 Toto rozhodnutí, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů a provedený záznam dvanácti bodů byl potvrzen, bylo potvrzeno. Žalobce v odůvodnění žaloby uváděl, že Magistrát města Plzně, odbor registru vozidel a řidičů dne 21.7.2009 žalobci zaslal oznámení o dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení a současně jej vyzval k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Na základě seznámení se se záznamy o svých dopravních přestupcích žalobce vznesl námitky proti záznamu ze dne 14.10.2008, kdy ve 13:35 hod. vjel se svým automobilem do místa označeného zákazovou dopravní značkou B1 / zákaz vjezdu všech vozidel. Magistrát města Plzně námitky žalobce proti provedení záznamu bodů zamítl a provedený záznam potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný správní orgán žalobou napadeným rozhodnutím. Žalobce v odůvodnění žaloby uváděl, že v podstatě

je smířen se záznamem ze dne 11.7.2009 ve věci přestupku nepřipoutání bezpečnostním pásem za jízdy a neměl ani výhrady k formálnímu postupu strážníka městské policie, který žalobce dne 14.10.2008 pokutoval za porušení dopravní značky B1 – zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech. Službu konající strážník Městské policie Plzeň sice nevzal v potaz skutečnost, že žalobce do daného místa musel vjet za účelem výkonu své pracovní činnosti, avšak vzhledem k tomu, že žalobce tehdy neměl u sebe povolení ke vjezdu a jeho vozidlo ani nebylo označeno kartou vjezd povolen, lze považovat postup strážníka za subjektivní a oprávněný. Proto také žalobce na místě uloženou pokutu zaplatil. Podle žalobce však zásadním právním problémem zůstává přesná právní kvalifikace jednání žalobce ve vztahu k následujícímu záznamu v bodovém hodnocení řidičů. Žalobce především nesouhlasil se závěrem odvolacího orgánu, z něhož vyplývá, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, znamená automaticky záznam v bodovém hodnocení řidičů, pokud daný přestupek byl již na místě vyhodnocen jako podléhající bodovému hodnocení. Subjektivní hodnocení na místě činu, totiž nemusí být v souladu s později zjištěným objektivním stavem a ani primárně použitá právní kvalifikace nemusí být přesná. Správní orgán však musí rozhodovat objektivně a proto jej nezavazuje subjektivní hodnocení policisty nebo městského strážníka. Žalobce tvrdil, že v dané věci je nutno především vyložit, jaký je účel zákazové značky B1. Touto značkou upravený zákaz totiž nespočívá v tom, aby se zamezilo jakémukoliv vjezdu, ale aby se zamezilo bezdůvodnému vjezdu do určeného místa. Jedná se tedy o takové případy, kdy daný přestupce vjede do místa označeného zákazem zcela bez právního důvodu, a to buď v důsledku úmyslu nebo opomenutí. Žalobce však spolehlivě prokázal, že měl právní důvod ke vjezdu do daného místa a tento právní důvod doložil pracovní smlouvou s vězeňskou službou ČR, ze které je patrné, že do daného místa musí vjíždět za účelem odvozu trusu od služebních psů. Pochybení žalobce, tedy ve skutečnosti nespočívalo v tom, že by do zákazu vjezdu vjel bez právního důvodu, a to úmyslně nebo z nedbalosti, ale v tom, že na místě nebyl schopen tento právní důvod doložit. Toto pochybení však nepatří mezi přestupky uvedené v příloze zák. č. 361/2000 Sb. a proto je nelze ani bodově ohodnotit. Pokud by již prvoinstanční správní orgán podstatu tohoto provinění přesně specifikoval, nemohl by je podřadit pod přestupky vyjmenované v příloze k zákonu č. 361/2000 Sb. o silničním provozu a žalobci by za ně nemohl přičíst jeden trestný bod. Oba správní orgány však postupovaly ryze formalisticky a nesprávně ztotožnily nepředložení o udělení výjimky ze zákazu vjezdu s úmyslným a bezdůvodným porušením zákazu vjezdu. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil pro nezákonnost.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uváděl, že podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení je podle ust. § 123b odst. 2 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., kromě jiného oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Žalovaný ve věci námitek proti záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče vydal rozhodnutí o podaném odvolání. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. ledna 2010. Dne 4.1.2010 byl vyhotoven přípis, kterým bylo žalobci sděleno, že byl proveden přezkum rozhodnutí strážníka Městské policie Plzeň ze dne 14.10.2008, kterým byla uložena žalobci bloková pokuta ve výši 500,- Kč a že nebyly shledány důvody pro zahájení přezkumného řízení. Žalovaný se zabýval smyslem a účelem dopravní značky B1 - zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech, kterou měl žalobce dne 14.10.2008 v 13:35 hod. v Plzni v Dobřanské ul. porušit tím, že tuto značku nerespektoval a do zákazu vjezdu vjel. Vozidlo žalobce nebylo označeno kartou vjezd povolen a žalobce ani nepředložil povolení k průjezdu touto ulicí, ani jinou výjimku ze zákazu vjezdu. Žalobce

přeložil společně s podnětem k přezkumnému řízení smlouvu o dílo s Vězeňskou službou ČR, avšak i přes existenci této smlouvy pro žalobce platila místní úprava provozu podle § 61 odst. 2 zák. o silničním provozu. Samotným přestupkem se zabýval jak strážník Městské policie Plzeň, tak žalovaný, jako orgán přezkumu. Žalovaný konstatoval, že předmětem přezkumu zákonnosti rozhodnutí v řízení před soudním orgánem je v daném případě rozhodnutí o odvolání ve věci námitek proti záznamu bodů. Předmětem tohoto řízení jsou námitky proti záznamu bodů a s tím související v přezkoumávání správnosti a zákonnosti záznamu příslušného počtu bodů podle přílohy k zákonu o silničním provozu. Žalovaný uváděl, že smyslem povolení vjezdu, či výjimek ze zákazu vjezdu je právě oprávnění vjezdu do úseku platnosti těchto zákazových značek. Pokud by účastníci provozu dokládali, podobně jako žalobce, právní důvody pro vjezd následovně, pak by smysl povolenek a výjimek nebyl žádný. Na základě těchto skutečností žalovaný konstatoval, že námitky žalobce v projednávané žalobě nenasvědčují tomu, že žaloba by byla důvodná a proto navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Z obsahu správního spisu byly zjištěny následující skutečnosti.

Dne 21.července 2009 Magistrát města Plzně oznámil žalobci, že žalobce dosáhl dvanácti bodů v bodovém hodnocení a žalobce vyzval k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Porušením povinností ustanovených zák. č. 361/2000 Sb. žalobce dosáhl podle bodového hodnocení celkový počet dvanácti bodů ke dni 11.7.2009. Současně byl žalobce poučen, že proti provedení záznamů bodů může podat písemné námitky u Magistrátu města Plzně, který provedený záznam zpracoval.

Součástí správního spisu jsou jednotlivá oznámení o uložení pokuty žalobci v blokovém řízení, kromě jiného též oznámení vypracované Statutárním městem Plzeň-Městskou policií dne 14.10.2008, kterým Magistrátu města Plzně bylo oznámeno, že žalobce dne 14.10.2008 v 13:35 hod. v obci Plzeň, ul. Dobřanská při řízení motorového vozidla tov. značky Ford, reg. zn. X vjel s tímto vozidlem v ul. Dobřanská do místa označeného dopravní značkou B1 (zákaz vjezdu všech vozidel). Svým jednáním porušil ust. § 4 písm. b) a c) zák. č. 361/2000 Sb., čímž se dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona. Žalobci byla za toto jednání uložena bloková pokuta ve výši 500,- Kč, která byla na místě zaplacená.

Dne 7.8. 2009 žalobce adresoval Magistrátu města Plzně námitky, které dne 27.8.2009 odůvodnil a na podkladě ust. § 123f odst. 1 zák. o silničním provozu vyjádřil pochybnosti o správnosti dvou oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 14.10.2008 a 11.7.2009. V těchto námitkách uváděl, že je pravda, že dne 14.10.2008 v 13:35 hod. se svým vozidlem vjel do zákazu vjezdu všech vozidel. Tohoto přestupku se však nedopustil z přehlédnutí a nebo z bezohlednosti, ale proto, že v daném místě od 14.5.2008 vykonává svojí pracovní činnost. K tomu přiložil svoji pracovní smlouvu s Vězeňskou službou ČR, ze které je patrné, že do tohoto místa musí vjíždět pravidelně za účelem odvozu trusu od služebních psů. Pro tuto svoji činnost sice neměl žádné potvrzení o udělení výjimky z tohoto zákazu, ale vyjádřil přesvědčení, že důvody jeho počínání měly být náležitě zohledněny. Pokud jde o přestupek ze dne 11.7.2009 ve skutečnosti žalobci měla být udělena pokuta za to, že u sebe neměl doklady, které zapomněl ve svém osobním automobilu. Důvodem jeho postihu nebylo nepřipoutání

bezpečnostním pásem. Nepřipoutaný byl jeho spolujezdec Pavel Trojan, který tím na sebe policejní hlídku upozornil. Z těchto důvodů žalobce žádal, aby v jeho registru řidiče byla provedena oprava záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů a trestné body za údajné přestupky ze dne 14.10.2008 a 11.7.2009 mu byly vymazány.

Magistrát města Plzně usnesením ze dne 31.8.2009 č.j. REG/19958/09/9 postoupil námitku žalobce proti pravomocně uložené sankci za přestupek ze dne 14.10.2008 věcně příslušnému správnímu orgánu, Městské policii Plzeň, jako podnět k přezkumnému řízení.

Dne 31.8.2009 Magistrát města Plzně vydal rozhodnutí zn. REG/19958/09/10, kterým podle ust. § 123f zák. o silničním provozu v rámci řízení o pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení dvanácti bodů v bodovém ohodnocení a držiteli řidičského oprávnění P.B. zamítl námitky proti provedení záznamu bodů a provedený záznam potvrdil. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že dne 7.8.2009 obdržel sdělení žalobce, že si není vědom, že by se dopustil jednání směřujícího dosažení stanoveného počtu bodů. Dne 7.8.2009 byl při osobním jednání na Magistrátu města Plzně žalobce seznámen s přestupky, na jejichž základě dosáhl dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče a projevil nesouhlas s přestupkem vedeným pod čj. KRPP-41577/PŘ-2009-030507 ze dne 11.7.2009, neboť u tohoto přestupku je chybně uveden skutek, kterého se měl dopustit. Pokuta v blokovém řízení mu měla být udělena za nepředložení řidičského průkazu a OTP k vozidlu, nepřipoután měl být jeho spolujezdec. Dne 19.8.2009 byl žalobce prostřednictvím svého právního zástupce vyrozuměn, že má možnost se vyjádřit k podkladům před vydáním rozhodnutí a k tomuto mu byla stanovena lhůta do 2.9.2009. V této návaznosti žalobce vyjádřil pochybnosti o správnosti uložení pokuty v blokovém řízení u přestupku ze dne 14.10.2008 a 11.7.2009. Dne 28.8.2009 správní orgán obdržel od žalobce námitky směřující proti oběma přestupkům ze dne 14.10.2008 a 11.7.2009 s tím, že s uvedenými přestupky nesouhlasí a žádá o provedení opravy záznamu bodů. Správní orgán I. stupně prověřil dané skutečnosti a zjistil, že žalobce se dopustil jednotlivých přestupků spadajících do bodového hodnocení, které byly spáchány dne 22.3.2007, 3.8.2007, 8.12.2007, 29.7.2008 dále dne 14.10.2008, kdy se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona, na jehož podkladě mu byl zaznamenán jeden bod v bodovém systému za porušení povinnosti vyplývající ze zákazové nebo příkazové značky, zaplacená byla bloková pokuta ve výši 500,- Kč a dále dne 11.7.2009, kdy se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona, na jehož podkladě byly zaznamenány dva body v registru řidiče za nepřipoutání se za jízdy bezpečnostním pásem v Plzni, Nádražní ul. a za tento přestupek byla zaplacená bloková pokuta 100,- Kč. Správní orgán I. stupně konstatoval, že zaznamenává body na základě zaslaného samotného rozhodnutí nebo oznámení o nabytí právní moci rozhodnutí nebo oznámení policie nebo obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení. Toto jsou pro správní orgán relevantní podklady pro záznam bodů. Podmínkou pro oprávněný záznam bodů je s ohledem na ust. § 123b odst. 1 zák. o silničním provozu samotná existence pravomocného rozhodnutí o sankci nebo trestu za jednání zařazená do bodového hodnocení. Pokud takové rozhodnutí existuje, je nutno body zaznamenat. Pokud účastník řízení považuje blokové rozhodnutí za nesprávné nebo v rozporu s právními předpisy nebo pokud má za to, že nevychází ze skutečného stavu věci, je na něm, aby za pomoci prostředků, které mu správní řád poskytuje, dosáhl u příslušného orgánu jeho zrušení, či změny. K námitce žalobce proti zapsání bodů za přestupky ze dne 14.10.2008 a 11.7.2009 správní orgán konstatoval, že

přestupky byly tomuto správnímu orgánu řádně oznámeny, tudíž i podle zákona zaznamenány v bodovém hodnocení řidiče a podle zákona byly i body uděleny oprávněně. V případě udělených bodů za uvedené přestupky by mohl správní orgán provést odečet pouze v případě, že by věcně příslušný orgán pravomocně rozhodl o zrušení rozhodnutí o těchto přestupcích. Orgánem příslušným k přezkumnému řízení ve věci přestupku ze dne 11.7.2009 je přitom odvolací orgán pro Městské ředitelství policie Plzeň, dopravní inspektorát, kterému byly dne 31.8.2009 námitky postoupeny jako věcně příslušnému orgánu. Orgán příslušný k přezkoumání řízení ve věci přestupku ze dne 14.10.2009 je odvolací orgán pro Městskou policii Plzeň, Obvodní oddělení Bory, kterému byly dne 31.8.2009 uvedené námitky postoupeny jako věcně příslušnému orgánu. Podle správního orgánu všechny uložené sankce za přestupky jsou v dané věci pravomocné a obsahově souhlasí s evidencí. Žalobce za uvedené přestupky dosáhl dvanácti bodů v bodovém hodnocení, tedy námitka proti provedení záznamu bodů byla shledána jako nedůvodná.

Proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně podal žalobce odvolání, ve kterém uváděl, že v průběhu řízení vznesl námitky týkající se oprávněnosti dvou záznamů v jeho bodovém hodnocení a správní orgán také oba případy postoupil příslušným orgánům k přezkoumání. Přestože po formální stránce nejsou splněny zákonné důvody k přerušení řízení, nebylo nezbytně nutné, aby správní orgán vydal rozhodnutí, o jehož objektivní správnosti měl již sám pochybnosti. Navrhl, aby prvoinstanční správní orgán postupem podle § 87 správního řádu své rozhodnutí zrušil a vyčkal výsledku přezkumného řízení u obou správních orgánů, kterým vznesené námitky postoupil. V případě nebude-li vyhověno tomuto návrhu žádal, aby rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo odvolacím orgánem zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

O podaném odvolání rozhodl Krajský úřad Plzeňského kraje žalobou napadeným rozhodnutím, kterým odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítl a toto rozhodnutí o zamítnutí námitek žalobce proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů a provedení záznam dvanácti bodů potvrdil. Žalovaný správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí vycházel z obsahu jednotlivých úkonů, které učinil žalobce i správní orgán I. stupně a konstatoval, že správní orgán I. stupně jako nedůvodné vyhodnotil námitky žalobce proti záznamu bodů za přestupky, kterých se žalobce dopustil dne 14.10.2008 a 11.7.2009. V odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl souhrn protiprávních jednání zahrnutých do bodového hodnocení, kterých se žalobce jako odvolatel dopustil v časovém rozmezí od 22.3.2007 do 11.7.2009 a tomu odpovídající body. K obsahu samotného odvolání žalovaný uváděl, že věc přestupku ze dne 14.10.2008 byla zaslána k provedení přezkumného řízení na Městskou policii města Plzně, která neshledala důvody pro vydání rozhodnutí v přezkumném řízení v autoremeduře a věc postoupila orgánu přezkumu – Krajskému úřadu Plzeňského kraje. Tento správní orgán posoudil důvody uvedené v námitkách tohoto přestupku a neshledal zákonné důvody pro zahájení přezkumného řízení nebo vydání rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení. Věc přestupku ze dne 11.7.2009 byla postoupena na Krajské ředitelství policie Západočeského kraje. Také v této věci nebyly zjištěny nezákonnosti a proto byl odvolatel vyrozuměn sdělením od Krajského ředitelství policie Západočeského kraje ze dne 30.9.2009. V řízení ve věci námitek proti provedení záznamu bodů se podle žalovaného neposuzuje zákonnost či správnost řízení o přestupcích, nýbrž je řešen soulad záznamů bodů, bodové ohodnocení protiprávních

jednání a soulad oznámených přestupků či jednání, která se zaznamenávají do bodového hodnocení řidiče s registrem řidičů. Pro odvolatelem navrhovaný postup, tedy nebyly shledány důvody, blokově uložené pokuty v přezkumném řízení nebyly zrušeny. Odvolací správní orgán proto neshledal zákonné důvody pro zrušení rozhodnutí o námitkách a rozhodnutí potvrdil.

V průběhu jednání před krajským soudem žalobce prostřednictvím svého zástupce uváděl, že v dané věci bylo nezbytné, plně se věnovat otázce přesné formulace jednání, kterého se žalobce měl dopustit a které bylo kvalifikováno jako přestupek. Správní orgán rozhodující o vznesených námitkách proti bodovému hodnocení měl posuzovat, zda právní kvalifikace skutku byla odpovídající či nikoliv. Strážník, který na místě činu zasahoval se při právní kvalifikaci skutku mohl mýlit a skutečně se také zmýlil. Přitom problém s právní kvalifikací přestupku může být při bodovém hodnocení velice stěžejní. Mnohdy tímto dochází ke zkreslenému vnímání celého skutkového děje, který je nesprávně kvalifikován a následně správní orgány zajímá pouze formální přístup k věci. Z těchto důvodů s odkazem na tvrzení uvedená v žalobě zástupce žalobce navrhoval, aby rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně byla zrušena a v této souvislosti náhradu nákladů řízení za žalobce neuplatnil.

Žalovaný v průběhu jednání před krajským soudem uváděl, že žalobcem uváděné žalobní důvody náleží do oblasti řízení o přestupku. Orgán provádějící záznam dosažených dvanácti bodů je přitom plně vázán pravomocným rozhodnutím o přestupku, který v případě žalobce byl řešen v blokovém řízení a stal se pravomocným. Pokud žalobce se hodlal v dané věci bránit, neměl souhlasit s projednáním přestupku v blokovém řízení. Z tohoto důvodu správnímu orgánu již nepříslušelo přezkoumávat vydané pravomocné, tedy konečné, rozhodnutí. Ve smyslu ustanovení § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu, příslušný správní orgán zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů. Z toho vyplývá, že správní orgán nemá možnost správní úvahy, zda body bude či nebude zaznamenávat. Stanovený počet bodů přitom vyplývá z přílohy k zákonu o silničním provozu. Z těchto důvodů žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby a náhradu nákladů řízení nežádal.

Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí na podkladě ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, které žalobce řádně a včas uplatnil.

Žaloba není důvodná.

Žalobce důvody tvrzené nezákonnosti rozhodnutí žalovaného spatřoval v postupu správního orgánu, který na základě oznámení o uložení pokuty žalobci v blokovém řízení za přestupek spáchaný dne 14.10.2008 automaticky zaznamenal v registru řidičů příslušný počet jednoho bodu, aniž by prověřil správnou právní kvalifikaci daného skutku.

Podle § 123c odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb. o silničním provozu příslušný obecní úřad obce z rozšířenou působností při provedení záznamů bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu dvanácti bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto

oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5-ti pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Podle § 123f odst. 1 zák. o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemné námítky obecnímu úřadu obce z rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamů.

Při posuzování důvodnosti projednávané žaloby krajský soud vycházel ze závěru, že předmětem vedeného soudního přezkumu byla otázka zákonnosti rozhodnutí žalovaného a předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci námitek, které žalobce uplatnil proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů. Krajský soud nepochybuje o tom, že na toto řízení, které bylo vedeno před žalovaným i před správním orgánem I. stupně, se vztahuje článek 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, garantující každému právo, aby jeho věc byla projednána v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit k prováděným důkazům, aby tak byl zaručen spravedlivý proces ve smyslu článku 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V řízení vedeném o námitkách žalobce proti provedenému záznamu bodů bylo pak jeho předmětem posouzení otázky, zda v daném případě byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, to znamená, zda podkladem pro záznam odpovídajícího počtu bodů bylo pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu a zda existuje soulad mezi spáchaným přestupkem a počtem bodů, které byly v registru řidičů žalobci zaznamenány. V souzeném případě žalobce v žalobě směřoval svá tvrzení k jedinému přestupku, kterého se dopustil 14.10.2008 tím, že vjel s vozidlem značky Ford reg. zn. X v Plzni v ulici Dobřanská do místa označeného dopravní značkou B 1 – zákaz vjezdu všech vozidel. Tento skutek byl kvalifikován jako přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. l) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, přestupek byl projednán v blokovém řízení a žalobce jako řidič za uvedené jednání na místě zaplatil uloženou blokovou pokutu ve výši 500,- Kč. Tím, že žalobce s uložením pokuty v blokovém řízení souhlasil, pohlíží se na rozhodnutí ve věci předmětného přestupku jako na rozhodnutí pravomocné, což přináší jeho nezměnitelnost a nemožnost zasahovat do jeho obsahu. Žalobce se tak prokazatelně na podkladě pravomocného rozhodnutí dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zák. o silničním provozu tím, že porušil ust. § 4 písm. b) a c) téhož zákona, podle kterého jako účastník provozu na pozemních komunikacích byl povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem a současně i příslušnými dopravními značkami.

Ve vztahu k přestupku spáchaného žalobcem ze 14.10.2008 právní řád, včetně ústavní roviny, poskytuje žalobci dostatečné prostředky pro jeho obranu, je však nutno správně zvolit časovou posloupnost, ve které budou jednotlivé kroky zajišťující obranu žalobce využity. Obrana, kterou žalobce použil k odůvodnění vznesených námitek proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů uplatněná poté, co mu příslušným orgánem bylo oznámeno dosažení celkového počtu dvanácti bodů, ve které žalobce uváděl argumentaci o nesprávné právní kvalifikaci skutku, která již byla vyřešena pravomocným rozhodnutím o přestupku v projednaném v blokovém řízení, je obranou v daném časovém stadiu právně irelevantní. Tvrzení žalobce, že *bylo nezbytné vyložit účel zákazové značky B 1 a vzít v úvahu, že zákaz nespočívá v tom, aby se zamezilo jakémukoliv vjezdu, ale aby se zamezilo vjezdu bezdůvodnému a že žalobce do zákazu vjezdu nevjel úmyslně či z nedbalosti, ale měl právní*

důvod tohoto vjezdu využít a pouze nebyl v době páchání přestupku schopen tento právní důvod pro vjezd doložit, je tvrzením, jehož právní opodstatnění je možno řešit v řízení o spáchaném přestupku. Pokud žalobce tento postoj zaujímal i v době páchání přestupku a jeho projednávání na místě v blokovém řízení, měl v okamžiku, kdy jeho postoj v otázce skutku a jeho právní kvalifikace se odlišoval od závěru strážníka městské policie, možnost nesouhlasit s projednáním přestupku v blokovém řízení a iniciovat vedení správního řízení, ve kterém by byl vytvořen prostor prokázat, že jeho jednání není skutkem definovaným jako přestupek v zákoně o přestupcích. Žalobce však s uložením blokové pokuty za přestupek souhlasil a tím se rozhodnutí o přestupku projednané ve zkráceném blokovém řízení stalo pravomocným, nezměnitelným a závazným. Žalovaný a ani správní orgán I. stupně, v rámci své působnosti při zaznamenání řidičem dosaženého počtu bodů, neměl oprávnění zabývat se otázkou týkající se skutku a jeho právní kvalifikace (obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku čj. 9 As 96/2008-44 ze dne 6. srpna 2009, publikovaného na www.nssoud.cz)

Z tohoto důvodu žalobní tvrzení uplatněná žalobcem v projednávané žalobě vyhodnotil soud jako nedůvodné a žalobu na podkladě ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o nákladech řízení vychází ze skutečnosti, že žádná ze stran náhradu nákladů řízení neuplatnila a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení nemá právo.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 10. ledna 2012

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková